

ne) on s'hi llencen les desperdícies de la mateixa.

Tot el què destorba en ella, es tira allí, sense cuidar-se'n mai més. Nins, homes i dones viuen barrejats, com un piló de porqueria. Allí, el desinterès desapareix. Cada hù va per ell. Careixen de consciència. Tenen dugues mares; més ben dit, dugues madrastrès: l'ignorància i la misèria. Tenen una guà: la necessitat.

Els que habiten en aquest món, de la nit en fan dia i fugen de la llum com les rates pinnyades.

La societat té necessitat d'aquest baix fons, com les cases al pou de les aigües brutes. De allí en surt tot el matonisme; gent desenfrenada que's presta a qualsevol vilesa i que en vigílies d'eleccions, és buscada per aquesta mateixa societat que l'ha llençada i que amb son orgull ha fet créixer més son estat odiós i selvatge. Aquest i no altre és el punt de vista en que han de mirar-s'ho tots els que amb ses paraules pretenen demostrar que estimen el poble.

Aquest baix fons, és el fonament de les més grans injustícies; la palanca per on passen els falsos polítics. És necessari, és obligació nostra desgranar-lo, fer-lo sortir a la llum del dia, encare que hi hagi qui li sàpiga greu. Hi hà qui creu que en una fracció política la qüestió són vots, vinguin del cantó que vulguin. No, ciutadans; de cap manera! Aquests que tal diuen, han d'entendre que'ls representants del poble representen una fracció i són el portaveu de les aspiracions de la mateixa, però de cap manera ho són si deuen la seva representació a uns homes que tenen idees completament oposades.

Hem de fer foc nou; som nois, com deia l'altre dia un periòdic local; però encare que nois, estimem tant el nostre poble com ells poden estimar-lo, i, com a prova, no'ns amaguem i estem disposats a fer ho tot en bé de la nostra aimada vila. — J. CUCH.

PINZELADES

I

No és el meu pinzell el d'un pintor de fama.

Feu vos el càrrec que és la primera vegada que pinto. Fins ahir vaig passar-me'ls anys mirant quadros, obres de tots istils que jo deixava en pau.

D'avui endavant me sento crític. Quadro que veuré, quadro que li donaré pinzellada. No una pinzellada fina ni acomodaticia; serà, el meu pinzell, una bronja d'emblanquinador, que amb la mateixa raó que sabrà suavisar-se, pegará fort o fluix, tal com convingui, amb el seu mànec de canya.

Pintaré realitats de la vida vilatana, de aquesta vida nostra tant original i tant plena de matijós.

Sé lo exposat que és aquest treball que avui començo. L'experiència m'ha fet previsor, i gracies a això, se respira en el meu pupitre una halenada de llibertat que m'ofereix independència, que'm permetrà la satisfacció de fer que les llepades del meu pinzell rellueixin d'igual faisó, tant si's tracta d'una cosa com de l'altre.

Vagi aquesta meva primera pinzellada de avul per a adreçar-vos a tots la meva salutació que, al possessionar-me del meu nou càrrec de pinzellador granollerí, cordialment us ofereixo.

Salut! — LOY.

Als "sanyós" de "El Demócrata"

Els nois de RENOVACIÓ convenen en afirmar, per tota resposta, al vostre *gacetillero*:

Primer: Que això de *quefa* és un *moble de luxe*, que a casa nostra no s'acostuma, puix els acords del Partit Republicà Català, es prenen per la voluntat sobirana de l'assamblea.

Segón: No'ns espanten les mides de caràcter econòmic, mentres no siguin en perjudici del poble de Granollers, que té dret de sobres, a que se li retorni una part del què tributa, en escoles, millores urbanes, etc., per la prosperitat del mareix.

Tercer: El redactor al·ludit en la gazetilla, pot ésser un amic, però no company de propaganda electoral; puix encare que en determinades eleccions concordaren per a treure aquest districte de les urpes de la «Lliga», fou anterior a la formació d'aquest partit, obrant eli independent, ja que les forces eran disgregades. També seria una mida de caràcter econòmic ben vista, per tota la població que'l vostre *ilustre quefa* pagués el *reparto*, no'l que paga, sino el que deuria pagar, puix tot-hom està ja enterat del molt que amaga en la contribució industrial i urbana, i són molts que injustament paguem més que l'opulent industrial sense fer tants bocados d'honradesa.

Festa escolar a Llerona

A causa del molt excés d'original, no'ns fou possible, en el nombre passat, donar compte d'aquest important acte.

El dia 22 del passat juliol, tingué lloc, en les hermoses escoles de Llerona, el repartiment de premis que, com a fi de curs, s'adjudicaren als alumnes.

L'acte resultà lluit de debó, ja que ademés de fer-hi cap tot el poble, li donaren relleu, amb la llur presència, personalitats tant significades com el doctor Carulla, rector de l'Universitat de Barcelona, doctor Reig, bisbe de la mateixa ciutat; don Dimas Fernández, inspector jefe de primera ensenyança; don Bonaventura Plaça, diputat per aquest districte; l'ajuntament, amb el seu alcalde president i algunes personalitats i autoritats d'aquesta vila.

Diferents nens de les escoles digueren diàlecs i poesies; l'alumne Morell pronuncià un discurs de salutació al doctor Carulla i els nens Font i Bobé, digueren també parlaments abans i després del repartiment dels premis.

Tots els visitants quedaren admirats de la forma lloable en que's practica l'ensenyança en el nostre veí poble, especialment al doctor Carulla, que, després de que amb la seva bella i autoritzada parla va haver enaltit i comblat d'elogis la labor realitzada pels professors de aquelles escoles, com a record de la seva estada va escriure les següents ratlles en l'àlbum de visitants:

«Me complazco en rendir homenaje de admiración a la labor que se efectúa en esta graduada de niños y auguro un brillante porvenir de este poblado, ya que sus hombres de mañana son los niños de hoy que acuden a esta escuela y reciben tan buenas enseñanzas.

Las Franquesas, 22 julio 1917.

Carulla, rector de la Universidad.»

La festa escolar de Llerona deixà un grat record que perdurará sempre i que farà repercutir entre'ls habitants del poble els justos elogis que, per boca del més autoritzat mestre,

varen tributar-se al director de les escoles, don Marcellí Comas, que amb el seu saber i amb la seva constància i amb la bona col·laboració que li presten els mestres de secció don Josep Vandellòs i don Pere Ballelado, ha posat al nivell dels pobles grans l'ensenyament a Llerona.

NOVES

PEL NÚMERO VINENT. — Considerant de verdadera transcendència, en el què's refereix a política local, alguns dels acords presos en la darrera sessió de l'ajuntament, deixem pel número que vé la publicació de la ressenya, amb els comentaris a que's presta.

ENCARE LES ACERES. — Dijous passat, amb ocasió del xàfec que va caure a primeres hores del matí, va repetir-se'l cas de l'invasió, pel fang, de la nova acera del carrer d'en Clavé, davant de la Fonda d'Europa.

¿No s'ha pensat, encare, en l'aixecament de llur nivell, deixant de banda conveniències particulars?

QUÈ PASSA EN EL JUTJAT? — Se'ns assegura que dintre pocs dies tindrem una altre visita d'un senyor magistrat per a inspeccionar el Jutjat.

Fent nos ressó del general sentir de la població, àdhuc que pel que afecta a sos generals interessos, preguem a les autoritats superiors que liquidin d'una vegada, i caigui qui caigui, aquesta anòmala situació en que fa temps se veu embolcallat el nostre Jutjat, puix que és perjudicial a tota classe d'interessos pel desprestigi que enclou el tenir sempre en entredit als funcionaris encarregats d'administrar la justícia pública.

L'ORFEÓ GRANOLLERÍ. — Per uns grossos cartells ens enterem que aquesta entitat choral donará un concert a La Garriga, un dels dies de la seva festa major.

UNA INDECENCIA. — Cridem l'atenció de nostra primera autoritat municipal, de sobres l'asquerós estat en que's troba el pas de sota el pont de la via de França, situat en el carrer de l'Aurora. Es un verdader gorc pestilent que allí's forma, i valdria la pena d'aixecar una mica el llit del carrer per a evitar-ho.

EL TEMPS. — El temps també's revolucionà. Els primers dies d'aquesta passada setmana va baixar notablement la temperatura. Fins feia fred al caient de les tardes.

Que també hi hà mals governs a les aitures?

BAIXA. — Se'ns assegura de debó que'l diputat provincial nostre compatrici en Francesc Torras Villà s'ha donat de baixa de l'«Orfeó Granollerí».

Bueno.

CONFLICTE OBRER. — Per al dia 10 del mes que som tenen anunciada la vaga general els carrilaires de la companyia del Nort.

El motiu és de solidaritat amb els seus companys de València, despedits a conseqüència de la vaga parcial que varen sostenir el dia 19 del mes passat.

En Dato, per çò, assegura que «aquí no passa nada». Pot-ser se refereix a la seva clepsa...

IMP. DE E. GARBELL I GRANOLLERS